

Voorzitter,

We bespreken hier de begroting voor 2014. Laat ik voorop stellen dat het bijna traditioneel een overzichtelijk en helder document is. En natuurlijk — een sluitende begroting. Ik wil het college daarvoor danken, maar vooral de wethouder financiën. En tegelijkertijd natuurlijk de ambtelijke medewerkers die het vele voorwerk voor dit document hebben gedaan.

Tijdens deze algemene beschouwingen wil ik graag even terugblikken. Want dit is het derde jaar van deze raadsperiode. Ik heb geleerd dat dit in de politiek het oogstjaar is. Een jaar voor de volgende raadsverkiezing moet je als politieke partij scoren om indruk te maken bij de kiezer.

Er zijn zeker belangrijke stappen gezet in het aanwijzen van een voorkeurslocatie voor de Dorpschool, namelijk bij de Bremlaan. Ook is de inzet van de verkeerswethouder om deze locatie mogelijk te maken prima. Verder zien we dat het college de handen uit de mouwen heeft gestoken om de veiligheid te waarborgen. Het is nog te vroeg om te zeggen of dat beleid tot het gewenste resultaat heeft geleid. Het is ons ook niet ontgaan dat in het sociale domein de nodige vooruitgang is geboekt.

Maar er zijn ook tegenslagen voor het college geweest . Laat ik ze eens even op een rijtje zetten:

Het bestemmingsplan voor de nieuwbouw op de Del. Half december 2012 met een raadsmeerderheid –het PAK was tegen- aangenomen. Maar inmiddels is het door de Raad van State naar de prullenbak verwezen. “Een vormfoutje”, noemde mijn collega fractievoorzitter van de BGR het. Wat mij betreft slecht voor het imago van de gemeente en het levert een flinke vertraging in het proces dat de meerderheid van deze raad wil.

Een tweede tegenslag voor dit college: de Molenshuur. Ook hier is Rozendaal op de vingers getikt door een rechter. Inmiddels zijn de omwonenden weer in actie gekomen en probeert het college de rust te herstellen met een nieuw besluit over de zienswijze. Als PAK bezien we deze ontwikkeling met de nodige argwaan. In plaats van pogingen om met elkaar eruit te komen, verhardden de standpunten met als summum het inpakken van de Molenshuur in plastic en het actie van ‘no lijk in het beekdal’. Afgezien dat wij dit soort acties niet kies vinden richting het Hospice, hun cliënten en familie, betreuren wij deze gang van zaken ten zeerste. Want het maakt de kans op oplossingen alleen maar kleiner. Ik kom er later nog op terug.

Ook het voorlopig aanwijzen van de voorkeurslocatie voor de school ging gepaard met hoog oplopende gemoederen. We hebben het al eerder gezegd: we zijn nooit tevreden geweest over de gevolgde selectieprocedure. Desondanks hebben we onze verantwoordelijkheid genomen door voorlopig de locatie Bremlaan aan te wijzen.

De Bremlaan, de Molenshuur en de nieuwbouwwijk op De Del lijken drie totaal verschillende dingen. Maar wij zien een parallel, namelijk dat de betrokkenen niet vanaf een pril stadium zijn meegenomen in het proces. Natuurlijk, de bewoners zijn opgeroepen om potentiële locaties aan te wijzen. Daarna is er echter geen vervolgdialoog geweest. Er zijn ook informatieavonden georganiseerd. Maar dat was vooral om te melden wat de coalitiepartijen had bedacht. Eventuele opmerkingen in de marge zijn misschien wel meegenomen, maar er is bij deze drie plannen nimmer van begin af aan serieus gesproken en geluisterd wat de visie is van belanghebbenden in de omgeving.

De omwonenden van de Bremlaan kwamen in actie toen het selectieproces van de verschillende locatie 's al volop aan de gang was. Dat was een selectieproces –zeker in de fase van negen naar drie en opeens naar twee locaties- dat voor veel inwoners niet alleen een schimmig proces was, maar ook arbitrair. Bij het laatste deel zijn de belanghebbenden wat meer betrokken geweest. En ik beseft me heel goed dat wij als PAK medeverantwoordelijk zijn voor de laatste stap, de voorlopige keuze tussen De Del 2 en de Bremlaan. Maar we nemen geen verantwoordelijkheid voor het voorafgaande selectieproces om van negen naar twee locaties te komen. We hebben immers tot twee keer toe een motie ingediend om dit proces te verbeteren, maar die zijn weggestemd. Als het aan ons had gelegen, was er een heel ander proces doorlopen, met meer betrokkenheid en dialoog met de belanghebbenden. Wat de uitkomst dan ook was geweest, dat had in ieder geval geleid tot meer draagvlak.

Bij de Molenshuur lijkt de geschiedenis zich te herhalen. Het college heeft bepaalde plannen, maar verzuimt om serieus in gesprek te gaan met belanghebbenden. Recent heeft het college een toelichting gegeven en duidelijk gemaakt dat de belanghebbenden hun visie op de toekomst van de Molenshuur mogen geven. De burgemeester heeft helderheid gegeven over de wijze van participatie: omwonenden mogen meedenken maar de gemeenteraad beslist. De gemeenteraad kijkt namelijk naar het algemene belang van Rozendaal .

Het is achteraf praten, maar wij denken dat als het college eerder in gesprek was gegaan met alle belanghebbenden – dus de bewoners plus de betrokken ondernemers- de gemoederen niet zo hoog waren opgelopen en er wellicht een voor ieder aanvaardbaar compromis uit gerold. De hoop op een compromis, is -vrezes wij- inmiddels ver weg.

Bij de nieuwbouw op De Del heeft het college volgens ons ook een kans gemist. Ik heb het dan niet over onze bezwaren dat er te dicht bij de snelweg wordt gebouwd. Ik doel wel op het feit dat er nooit serieus met de aanwonenden is gesproken om voor hun de plannen aanvaardbaar te maken.

Voorzitter, wij maken ons zorgen over de bestuurbaarheid van Rozendaal als we geen lering trekken uit deze ervaringen. Volgens ons –en we zijn daar niet de enigen in, ik verwijs alleen maar naar het kabinet- is het noodzakelijk te kiezen voor een andere aanpak. Ook in Rozendaal, want we gaan een aantal cruciale besluiten tegemoet. We moeten nog een school bouwen en er komt op den duur ook nog een terrein vrij op de Steenhoek waar we een andere bestemming aan willen geven. Als we niet van meet af aan investeren in een serieus gesprek –dus ook luisteren en gelegenheid bieden te participeren en niet alleen eenzijdig informeren- , dan lopen we het risico dat we als gemeente ook bij die dossiers nat gaan. Er zijn vele verschillende vormen van participatie mogelijk. Er zijn voorbeelden uit het land hoe hiermee om te gaan.

Voorzitter, het is niet iets vrijblijvends dat wij dit hier melden U heeft wellicht gehoord of gelezen dat wij deze week een inloopavond voor Rozendaalse bewoners organiseren. Wij hebben de medebewoners uitgenodigd om mee te denken over het verkiezingsprogramma van onze partij. We streven er naar een verkiezingsprogramma te maken door serieus naar de inwoners van Rozendaal te luisteren. We hopen hiermee een programma te maken dat op een breder draagvlak kan rekenen. Hoe breed? Dat zullen we op 19 maart aanstaande zien.

Voorzitter, er wordt buiten Rozendaal soms met argusogen naar deze kleinste gemeente gekeken. Ik verwijs bijvoorbeeld naar minister Plasterk die zegt dat we als gemeente de wet overtreden als het gaat om de rekenkamerfunctie. De minister zegt dat we een slapende rekenkamer hebben en dat dit in strijd is met de wet.

Dat we als Rozendaal een slapende rekenkamer hebben, erkennen we volmondig. Want om budgettaire redenen is er nooit een rekenkameronderzoek opgestart. Maar dat is volgens ons niet in

strijd met de wet. Wij als PAK staan dan ook achter de strekking van de brief die namens de raad naar de minister is (of wordt?) gestuurd en waarin hem wordt gemeld dat we als gemeente de wet netjes volgen.

Daarmee was voor uw college en de twee andere fracties de kous af. Maar voor ons als PAK niet. Want wij blijven van oordeel dat het deze gemeente zou sieren als ze niet achterover blijft leunen, maar de rekenkamer serieus zou oppakken. Er zijn in het verleden vraagtekens geplaatst bij de dienstverlening door de gemeente en de uitvoering die uitbesteed was bij de gemeente Rheden. Waren die vraagtekens terecht of niet terecht? Laten we dat op bescheiden wijze onderzoeken. Nee, dat hoeft niet veel geld te kosten. We kunnen enkele dorpsbewoners, bijvoorbeeld van de drie politieke stromingen, vragen om daar het nodige onderzoekswerk voor te doen. We tonen daarmee dat we in Rozendaal –ook als kleine gemeente- niet bang zijn om ons eigen werk kritisch tegen het licht te houden. En als blijkt dat onderdelen beter kunnen, dan kunnen we dat oppakken. Als blijkt dat het pico-bello is -graag zelfs!- dan weten we dat. Transparantie is een groot goed!

Voorzitter, ik rond af. We gaan niet alleen een nieuw begrotingsjaar tegemoet, maar ook een jaar met gemeenteraadsverkiezingen. Ook al krijgen velen de griep prik, ik vrees dat desondanks de komende maanden in Rozendaal de verkiezingskoorts gaat uitbreken. Dat heeft vast en zeker tot gevolg dat de politieke partijen in de aanloop naar deze verkiezingen de onderlinge verschillen in standpunten zullen uitvergrooten. Het is niet anders. Maar laten we één ding niet vergeten: na 19 maart 2014 moet we als gemeente verder. Dat vraagt om samenwerking én een constructieve opstelling van partijen. Als PAK zullen wij daar onze bijdrage aan leveren. Het is aan de kiezer op 19 maart om te bepalen hoe groot die bijdrage is.

Ik dank u voor uw aandacht.

Fractie PAK Rozendaal

Anton Logemann
Barend van der Plas
Chris Schmidt